

ΔΙΑΔΟΧΗ ΤΗΣ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ *

ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΑΠΟΧΩΡΟΥΝΤΟΣ ΠΡΟΕΔΡΟΥ

Κ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΚΑΣΙΜΑΤΗ

Παραδίδω σήμερα την προεδρίαν τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν εἰς ἐκλεκτὸν συνάδελφον, παλαιὸν δὲ καὶ ἀγαπητὸν φίλον μὲ τὸν ὅποιον μὲ ἔχουν συνδέσει, πρὸ πολλοῦ φεῦ!, οἱ παλμοὶ τῆς νεότητος. Εἶμαι βέβαιος ὅτι οὗτος, βοηθούμενος καὶ ἀπὸ τὸν ἄρτι ἐκλεγέντα ἀντιπρόεδρον τοῦ Ἰδρύματος, παλαιότερον δὲ ἔτι αὐτόν, ἀπὸ τῶν φοιτητικῶν ἤδη ἐδωλίων, φίλον καὶ συνεργάτην εἰς τὰς πρώτας ἐπιστημονικὰς μας —καὶ φιλολογικὰς— ἐξορμήσεις, θὰ κυβερνήσῃ τὴν Ἱερὰν νῆα μὲ τὴν προσήκουσαν σόνεσιν καὶ πυγμῆν.

Διότι καὶ σὺ ν ε σ ι ν καὶ π υ γ μ ῆ ν ἀπαιτοῦν οἱ καιροὶ διὰ νὰ ἐξακολουθήσῃ διερχομένη ἐπιτυχῶς ἡ Ἀκαδημία διὰ τῶν ποικίλων σκοπέλων πὸν ἐμφανίζονται εἰς τὸν πλοῦν τῆς, πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς τῆς ὡς ἀνωτάτου πνευματικοῦ Ἰδρύματος τοῦ Ἔθνους.

Θὰ ἐκθέσω δι' ὀλίγων τὰ συμπεράσματά μου ἀπὸ τὴν ἐμπειρίαν τῆς προεδρίας μου. Ἐπιφυλάσσομαι δὲ εἰς ἰδιαιτέρας συνεδριάς, συμπληρῶν ἐκάστοτε τὸν δημόσιον τοῦτον ἀπολογισμὸν, νὰ ἐκθέσω ἐνδεχομένως καὶ τινα ἄλλα στοιχεῖα χρήσιμα διὰ τὴν περαιτέρω πορείαν, τὰ ὅποια δὲν εἶναι φρόνιμον νὰ λεχθοῦν δημοσίᾳ.

Δημοσίᾳ ὅμως ἐπιθυμῶ νὰ ἐκπληρώσω ἄλλο χρέος. Νὰ εὐχαριστήσω ὅλους Ὑμᾶς, ἀγαπητοὶ Κύριοι Συνάδελφοι, διὰ τὴν βοήθειαν, τί λέγω, διὰ τὴν στοργὴν μὲ τὴν ὁποίαν μὲ περιεβάλατε, ἔστω καὶ ἂν ἐζήτων μείζονα διαρκῆ προσπάθειαν, διὰ τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τῶν συνεδριῶν τοῦ σώματος, αἵτινες ἀνήλθον πέρυσιν εἰς 37, διὰ τὴν ἐπικουρίαν τὴν ὁποίαν προθύμως παρέσχετε εἰς τινὰς πτωχὰς ἀλλ' οὐσιώδεις κατ' ἐμὲ πρωτοβουλίας, ὅπως ἡ τακτικὴ διεξαγωγὴ συζητήσεως ἐπὶ πάσης ὁμιλίας

---

* Συνεδρία τῆς 11 Ἰανουαρίου 1973.

ἢ ἀνακοινώσεως ἢ καὶ παρουσιάσεως βιβλίων, καὶ ἀκόμη διὰ τὴν ὑπομονὴν ποὺ εἶχατε νὰ παρακολουθῆτε τὰς ἰδιαιτέρας συνεδρίας τῆς Ὀλομελείας μέχρι ἐξαντλήσεως τῆς ἡμερησίας διατάξεως, πρᾶγμα ποὺ πολλάκις ἀπῆτει τριώρον ἐργασίαν.

Ἄλλὰ καὶ τοὺς ἄλλους παράγοντας τῆς Ἀκαδημίας χρέος ἔχω νὰ εὐχαριστήσω θερμῶς. Τῶν μὲν ἐπιστημονικῶν συνεργατῶν μας τὸ ἐγκώμιον τὸ ἔφαλεν ἤδη ὁ κ. Γενικὸς Γραμματεὺς κατὰ τὴν πανηγυρικὴν συνεδρίαν τῆς 28 Δεκεμβρίου. Μολονότι εἶναι οὗτοι ἀνώτεροι παντὸς ἐγκωμίου. Εἰς ἐμὲ ἀπομένει ἡ χαρὰ νὰ εὐχαριστήσω τοὺς ὑπαλλήλους τῶν γραφείων τῆς Ἀκαδημίας ἄνευ τῆς βοήθειας — ὄχι, ἄς μὲ συγχωρήσουν — ἄνευ τῆς ἀφοσιώσεως τῶν ὁποίων καὶ τῆς ψυχικῆς τῶν συμμετοχῆς εἰς τὸ ἔργον τοῦ Ἰδρύματος θὰ ἦτο ἀδύνατον οἰονδήποτε σκίρτημα πρὸς συνεργασίαν τῆς Ἀκαδημίας μὲ τὴν κοινὴν γνώμην καὶ δι' αὐτῆς μὲ τὴν κοινωνικὴν συνειδήσιν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ἡ ἀφοσιώσις τῶν αὐτῶν εἰς τὴν ἀποστολὴν τῆς Ἀκαδημίας τοὺς ἐπέτρεψε νὰ συνεργασθοῦν μὲ ἀπόλυτον εἰλικρίνειαν μὲ ἕνα πρόεδρον δύσκολον καὶ κακομαθημένον ἀπὸ τὴν μακρὰν ἀσκησιν διοικήσεως ἄλλης μορφῆς, ἐπίμονον δὲ καὶ αὐταρχικὸν ἐκ πρώτης ὄψεως, διότι ἐπιδιώκων πάντοτε τὸν διάλογον παρεσύρετο πολλάκις νὰ πιστεύῃ, ὦ! ἀδίκως εἶμαι βέβαιος, ὅτι εἶχε δίκαιον . . .

Καὶ εἰς τοὺς ὑπαλλήλους ἄς προστεθοῦν καὶ οἱ κλητῆρες, τοὺς ὁποίους καὶ αὐτοὺς εὐχαριστῶ διὰ τὰς ὑπηρεσίας τῶν.

Δὲν θὰ ἀναφερθῶ εἰς τὰ σχέδια ποὺ σᾶς ἐξέθεσα πέρυσιν, ἀναλαμβάνων τὴν προεδρίαν. Σᾶς διενεμήθη ἤδη τὸ ἀνάτυπον τοῦ κειμένου τοῦ λόγου μου ἐκεῖνον, τοῦ περιλαμβανομένου εἰς τὰ Πρακτικά. Δι' ὀλίγων θὰ εἶπω τί ἐκ τούτων ἐξετελέσθη καὶ εἰς τί ἡ προσπάθεια καθυστέρησε.

Τὸ θέμα τῆς χρησιμοποιήσεως τῆς μεγάλης αἰθούσης τῆς Ἀκαδημίας, τῆς εὐρισκομένης δεξιᾷ τῶν εἰσερχομένων, ἐξητάσθη, μὲ κάποιαν βραδύτητα, ὁμολογῶ, λόγῳ τῶν μεσολαβησάντων γεγονότων, εὐρίσκεται ὁμως εἰς τὸ τέλος του. Φυσικὰ πρόκειται περὶ τοῦ κεντρικοῦ τμήματος τῆς αἰθούσης διότι τὰ δύο ὑπερυψωμένα ἄκρα ἔχουν διατεθῆ διὰ γραφεῖα τῶν Ἀκαδημαϊκῶν. Ταῦτα δὲ πρέπει νὰ ὀπλισθοῦν καταλλήλως, ὅπως ἐπίσης καὶ νὰ μὴ παραμῆνῃ σιδηρόφρακτος ἡ εἴσοδος τῆς αἰθούσης ποὺ εἶναι καὶ εἴσοδος τῶν γραφείων τῶν Ἀκαδημαϊκῶν. Ἡ Ὀλομέλεια ἀνέθεσεν εἰς τὸν σεβαστὸν συνάδελφον κ. Ὁρλάνδον νὰ προτείνῃ ἐντὸς τοῦ πρώτου τριμήνου τοῦ ἀρξαμένου ἔτους τελικὴν γνώμην διὰ τὴν γενικωτέραν χρησιμοποίησιν τῆς αἰθούσης, διὰ τὴν ὁποίαν ὑπάρχουν ἤδη διάφορα σχέδια. Καὶ φυσικὰ ἔτι περισσότεραι γνῶμαι . . .

Ἦδη ὁμως ἡ μεγάλη αἴθουσα ἐχρησιμοποιήθη διὰ νὰ στεγασθῇ εἰς αὐτὴν ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐορτῆς τῆς 25 Μαρτίου ἑκθεσις τοῦ ἔργου τῆς Ἀκαδημίας, ποὺ εἶχε μεγάλην ἐπιτυχίαν καὶ ἀπήχησιν.

Τὸ θέμα τῆς ἀνεγέρσεως τῶν δύο οἰκοδομημάτων τῆς Ἀκαδημίας, ἐξ ὧν τὸ ἐν ἐπὶ τῆς Λεωφόρου Συγγροῦ ἔλεγον πέρυσιν καὶ πιστεύω καὶ τώρα ὅτι πρέπει νὰ χρησιμοποιηθῆ ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν στέγασιν μερικῶν τοῦλάχιστον ἐπιστημονικῶν Κέντρων τῆς Ἀκαδημίας, προήχθη μέχρις ὀριστικῆς ἐγκρίσεως τῶν σχεδίων καὶ ἐκδόσεως τῶν ἀπαιτουμένων ἀδειῶν καὶ πιθανώτατα ἐντὸς τοῦ πρώτου ἐξαμήνου θὰ ἀρχίσῃ ἡ ἀνοικοδόμησις.

Λόγου γενομένου περὶ τῆς στεγάσεως τῶν Κέντρων ἐπαναλαμβάνω τὴν ἐθνικὴν ἀνάγκην ταῦτα νὰ ἀξήθουν περιλαμβάνοντα ὅλας τὰς πτυχὰς τῆς γνώσεως. Δὲν ὑπάρχει κέντρον οὔτε κοινωνικῶν ἐρευνῶν, οὔτε νομικῶν ἐπιστημῶν, ἄλλα δὲ κέντρα ἀναφερόμενα εἰς ἐρένας παραλλήλους πρὸς τὰς ἰδικὰς μας δὲν τελοῦν, ὡς ὄφειλεν, ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Ἀκαδημίας. Εὐτυχῶς ὅτι χάρις εἰς τὴν κληρονομίαν Οὐράνη καθιερώθη Ἰδρυμα, τελοῦν αὐτὸ ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Ἀκαδημίας, καὶ διαφέρουν μὲν ἀπὸ τὰ ἤδη ὑπάρχοντα Κέντρα ἡμῶν, ἀλλὰ δυνάμενον νὰ ἐξελιχθῆ εἰς σπουδαῖον ὄργανον ἐρεύνης τῆς Νεοελληνικῆς Λογοτεχνίας ὑπὸ ὅλας τῆς τὰς ἐκφάνσεις. Τοῦτο πρέπει νὰ ἔχῃ ἐν ὄψει ἡ Ὀλομέλεια, προκειμένου νὰ συζητήσῃ προσεχῶς—ἤδη ἀρκετὰ καθυστέρησε— τὸν Ὄργανισμόν τοῦ Ἰδρύματος. Ἄς μὴ ἔχωμεν δὲ τὴν ἰδέαν ὅτι ὅλα τὰ ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Ἀκαδημίας τελοῦντα ἢ ἰδρυθησόμενα Ἰδρύματα πρέπει νὰ ὑπόκεινται εἰς τοὺς ἰδίους κανόνας ὀργανώσεως.

Τὸ θέμα τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου 4398 ἐξειλίχθη ὁμαλώτατα. Κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου τούτου ἐξελέγη ἐφέτος ἐν τακτικῶν μέλος, τέσσαρες ξένοι ἐταῖροι καὶ ἐννέα ἀντεπιστέλλοντα μέλη τῆς Ἀκαδημίας. Δυστυχῶς οὔτε τῶν ἐκλεγέντων τούτων νέων μελῶν τῆς Ἀκαδημίας, οὔτε τοῦ κατὰ τὸ 1971 ἐκλεγέντος Ἀκαδημαϊκοῦ κ. Θεοχάρη ἐδημοσιεύθησαν τὰ κυρωτικὰ διατάγματα διὰ λόγους, οἱ ὅποιοι μᾶς εἶναι ἄγνωστοι. Ἔχω δι' ἐλπίδος ὅτι ἡ κύρωσις δὲν θὰ καθυστερήσῃ περισσότερον.

Ἐκ τῶν γενομένων ἀπεδείχθη πόσον δίκαιον εἶχον, ὅταν πέρυσιν ἔλεγον ὅτι ὁ νόμος 4398 εἶναι καὶ ἐφαρμόσιμος καὶ χρήσιμος. Καὶ πόσον ὀρθὴ ἦτο ἡ ἀπόφασις νὰ ἐκδοθῆ οὗτος εἰς νέαν κωδικοποίησιν τῆς Νομοθεσίας τῆς Ἀκαδημίας, ἡ ὁποία σᾶς διενεμήθη τὸν παρελθόντα Μάρτιον!

Βεβαίως ἡ πείρα ἀπέδειξεν ὅτι ἡ νομοθεσία τῆς Ἀκαδημίας χρήζει συνεχῶν βελτιώσεων. Ὅχι ὅμως διὰ τῆς ἐξουσιαστικῆς παρεμβάσεως τῆς Πολιτείας, ἀλλὰ τῇ προτάσει τῆς ἰδίας τῆς Ἀκαδημίας. Συνεκροτήθη ἤδη εἰδικὴ ἐπιτροπὴ, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ σεβαστοῦ συναδέλφου κ. Μαριδάκη, ἡ ὁποία παρασκευάζει τὸ ἔργον τῆς καὶ ἐντὸς τοῦ πρώτου τριμήνου θὰ εἰσηγηθῆ εἰς τὴν Σύγκλητον καὶ δι' αὐτῆς εἰς τὴν Ὀλομέλειαν τὰς ἐνδεικνυόμενας τροποποιήσεις, εἰς τρόπον ὥστε μετὰ τὴν λήψιν ἀποφάσεως διὰ τῶν δύο τρίτων τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν Ἀκαδημαϊκῶν νὰ κινηθῆ ἡ διαδικασία τοῦ ἀρθροῦ 113 τοῦ Ὄργανισμοῦ, μόνη συμβιβασομένη μὲ τὴν

ανεξαρτησίαν, τὴν ὁποίαν κατωχύρωσεν ὁ νόμος, ἀλλὰ πέραν αὐτοῦ καὶ πρὸ παντὸς ἢ πολιτιστικῆς μας παράδοσις, ἀλλὰ καὶ μὲ τὸ κῦρος καὶ τὴν ἀξιοπρέπειαν τῆς Ἀκαδημίας, ὡς Ἀνωτάτου Πνευματικοῦ Ἰδρύματος τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους.

Νομίζω ὅτι εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ πρέπει νὰ ἀναφέρω καὶ τὸ θέμα πὸν τόσον προεκάλεσε δημόσιον σάλον τὸν παρελθόντα Μάιον. Ἡ πολιτεία, διὰ πολυγραφημένης ἐγκυκλίου τοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ ἀναπληρωτοῦ Ὑπουργοῦ ἐζήτησεν ἀπὸ διάφορα Ἰδρύματα νὰ εἴπουν γνώμην περὶ τῆς ἀναδιοργανώσεως τῆς Ἀκαδημίας. Ἐν ἑκ τῶν ἀντιγράφων τούτων ἀπεστάλη ταχυδρομικῶς καὶ εἰς τὴν Ἀκαδημίαν. Ἡ Ἀκαδημία ἀπήντησε καταλλήλως, τὸ μὲν ὑπεραμυνθεῖσα ἐντόνως τῆς ἀνεξαρτησίας της ὡς πνευματικοῦ Ἰδρύματος, τὸ δὲ διαμαρτυρηθεῖσα διότι τίθεται ὑπὸ τὴν κρίσιν ἄλλων Ἰδρυμάτων καὶ Κέντρων Ἐρευνῶν. Καθ' ἃς ἔχομεν πληροφορίας τὰ ἄλλα Ἰδρύματα εἰς τὰς ἀπαντήσεις των ἀνεφέρθησαν καὶ αὐτὰ εἰς τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Ἀκαδημίας, εἰς ἣν μόνην ἀνήκει νὰ ἔχη γνώμην περὶ τῶν κατ' αὐτήν.

Καὶ τὸ μὲν ἀτυχῆς ἔγγραφο τοῦ Ὑπουργείου ἐδημοσιεύθη ἐπαινελημμένως εἰς τὸν τύπον οὐχὶ ἐξ ὑπαιτιότητος τῆς Ἀκαδημίας καὶ ἔδωσε λαβὴν εἰς ποικίλας κακεντρεχείας ἐνδιαφερομένων, ἢ ἀπάντησις ὅμως τῆς Ἀκαδημίας παρέμεινεν ἀπολύτως μυστικῆ καὶ εὐρίσκεται εἰς τὸ χρηματοφυλάκιον αὐτῆς ὑπογεγραμμένη παρ' ὄλων σχεδὸν τῶν Ἀκαδημαϊκῶν. Ὁ προκληθεὶς σάλος δὲν ἦτο μικρὸς, ὅχι μόνον εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ Ἐξωτερικόν. Εὔχομαι ὀλοφύχως τὸ πρᾶγμα νὰ λησμονηθῇ καὶ τοιαῦτα ἀστοχήματα νὰ ἀποφεύγονται εἰς τὸ μέλλον ἀπὸ τὴν Πολιτείαν. Οὐδένα ὠφελοῦν. Ἡ Ἀκαδημία πάντως πιστεύουσα, ὡς ἀπέδειξεν, ἀπολύτως εἰς τὴν ἀνεξαρτησίαν της, εἰς οὐδὲν εὐθύνεται διὰ τὸν γενόμενον σάλον. Ἡ ἀπάντησις της εἶναι ἀπόρητος. Ἄς ἐλπίσωμεν ὅτι δὲν θὰ ὑπάρξῃ ποτὲ ἀνάγκη νὰ ἔλθῃ εἰς φῶς.

Ἐπὶ ἐνὸς θέματος πὸν ἀνεκοίνωσα κατὰ τὴν περυσινήν μου ὁμιλίαν εἶμαι εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ ἀνακοινώσω, ὅτι τοῦτο ἤρchiσε ρυθμιζόμενον. Ἀναφέρομαι εἰς τὴν δημοσίευσιν τῶν Πρακτικῶν. Ἦδη κυκλοφοροῦν τὰ τεύχη τοῦ πρώτου ἑξαμήνου τοῦ 1972. Βεβαίως ὑπάρχει καθυστέρησις διὰ τινὰ παλαιὰ ἔτη, ἀλλ' ἐφόσον ὁ ρυθμὸς ἐπεταχύνθη —καὶ εἰς τοῦτο ὠφέλησεν ὅτι ἡ δημοπρασία διὰ τὴν ἐκτύπωσιν των δὲν ἔγινε πλεόν, ὅπως ἄλλοτε, δι' ἐν μόνον ἔτος— θὰ ὑπάρξῃ πληρεστέρα ἐνημέρωσις.

Καὶ διὰ νὰ διασκεδάσετε ὀλίγον σᾶς ἀνακοινῶ ὅτι ἐπὶ ἔτη αἱ διευθύνσεις τῶν προσκαλουμένων εἰς τὰς πανηγυρικὰς καὶ τὰς ἐκτάκτους συνεδρίας τῆς Ἀκαδημίας — ἐγένοντο δὲ ἐφέτος δώδεκα τὸν ἀριθμὸν— ἐγράφοντο μὲ τὴν γραφομηχανήν, ἀχρηστευομένων τῶν δακτυλογράφων μας ἐπὶ ἡμέρας. Ἡ συνήθεια εἶναι πάντοτε πηγὴ ραθυμίας. Ἀπετινάξαμεν τὴν ραθυμίαν καὶ ἐπρομηθεύθημεν διευθυνσιογράφον. Ἐκσυγχρονίζομεθα.

Ἐκσυγχρονισμὸς ὁμῶς πρέπει νὰ προχωρήσῃ καὶ εἰς οὐσιαστικώτερα πράγματα.

Ἐπανερχομαι εἰς τὰς περυσινὰς μου σκέψεις, αἱ ὁποῖαι δὲν ἐπεδοκιμάσθησαν δυστυχῶς ἀπὸ τὰ ἀρμόδια ὄργανα. Νομίζω ὅτι παρὰ ταῦτα εἶναι ὀρθαί.

Ἡ πρώτη εἶναι ὅτι ἡ Ἀκαδημία πρέπει νὰ ἐπιταχύνῃ τὰς ἰδρύσεις καὶ προκηρύξεις ἐδρῶν, χρησιμοποιοῦσα καὶ τὸν θεσμόν τῶν προσέδρων μελῶν, ὡς ἔχει ἐκ τοῦ νόμου δικαίωμα. Ὑπενθυμίζω ὅτι οὔτε τὰ πρόσεδρα, οὔτε τὰ ὀλίγον κατ' οὐσίαν παραλλάσσοντα αὐτῶν ἀνεπιτελλόντα μέλη, δικαιοῦνται τοῦ τίτλου τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ, ἀνήκοντος τούτου μόνον εἰς τὰ τακτικά μέλη καὶ τοὺς ξένους ἐταίρους. Οὔτε εἶναι λόγος ἀναβολῆς ἢ καθυστέρησις τῆς ἐκδόσεως τῶν κυρωτικῶν διαταγμάτων· καὶ ἄλλοτε καθυστερόν ἐπὶ μακρὸν ταῦτα διὰ διαφόρους λόγους· Ἡ δευτέρα καὶ σπουδαιότερα ἴσως εἶναι ἡ αὐτοτελὴς ἐπιστημονικὴ ἐμφάνισις ἐκάστης τῶν τριῶν Τάξεων τῆς Ἀκαδημίας. Ὁ Ὄργανισμὸς δὲν ἐμποδίζει, τοῦναντίον δὲ ὁ ἐσωτερικὸς κανονισμὸς ρητῶς ἐπιτρέπει ἐν ἄρθρῳ 17, τὴν ὀργάνωσιν τακτικῶν δημοσίων συνεδριῶν ἐκάστης Τάξεως μὲ ὀμίλιας καὶ μελῶν τῆς Ἀκαδημίας, ἀλλὰ καὶ ἄλλων ἐπιστημῶν ἢ καλλιτεχνῶν ἐξ ἐκείνων εἰς τοὺς ὁποίους ἀναφέρεται τὸ ἄρθρον 73 τοῦ Ὄργανισμοῦ καὶ τὸ ἄρθρον 17 τοῦ Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ τῆς Ἀκαδημίας. Τὰ ἴδια συμβαίνουν καὶ εἰς τὰς ξένας Ἀκαδημίας. Χωρὶς νὰ εἶμαι μέλος τῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἑθνικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν τῶν Παρισίων, ἐκλήθην καὶ προσέβην, ὅπως ἴσως γνωρίζετε, εἰς ἀνακοίνωσιν μετὰ συζητήσεως φυσικά, εἰς αὐτήν.

Ἡ πείρα ὅλων μας μᾶς ἔχει πείσει ὅτι πολλάκις ἀνακοινώσεις εἰς δημοσίας συνεδρίας δὲν ἐνδιαφέρουν εἰ μὴ τοὺς πλησιοχώρους πρὸς τὸ θέμα Ἀκαδημαϊκῶς, πολλοὶ δὲ δυσανασχετοῦν διὰ τὸ ὑποτιθέμενον μῆκος καὶ τῶν ἀνακοινώσεων καὶ τῶν ἐπ' αὐτῶν συζητήσεων. Ἐπαναμβάνω ὁμῶς ὅτι ἡ συζήτησις εἶναι ἀπαραίτητον στοιχεῖον τοῦ ἔργου τῆς Ἀκαδημίας. Νομίζω ὅτι οἱ Πρόεδροι τῶν Τάξεων πρέπει νὰ προχωρήσουν εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ μέτρου τῶν χωριστῶν δημοσίων συνεδριῶν, ἐπιφυλασσομένων διὰ τὴν Ὀλομέλειαν τῶν κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Συνγκλήτου, γενικωτέρου ἐνδιαφέροντος ἀνακοινώσεων, εἰς τρόπον ὥστε νὰ διευκολύνεται τὸ ἔργον τῶν ἰδιαιτέρων συνεδριῶν καὶ νὰ ἀποφεύγωνται αἱ εἰδικαὶ συνεδρίαί τῆς Ὀλομελείας. Πρῶτος εἶχεν ὑποδείξει πρὸ ἐτῶν τὴν ὁδὸν αὐτὴν ὁ μακαρίτης Πουλίτσας.

Αἱ Τάξεις κατέληξε νὰ θεωροῦνται ἀπλῶς διοικητικοὶ ἄρμοι τοῦ ὅλου συγκροτήματος τῆς Ἀκαδημίας. Οὐδαμοῦ τοῦ νόμου λέγεται τοιοῦτό τι. Αἱ Τάξεις ἔχουν καὶ ἐπιστημονικὴν καὶ διοικητικὴν αὐτοτέλειαν ἐν τῷ πλαισίῳ τοῦ Σώματος. Ἀντιστοιχοῦν πρὸς τὰς Ἀκαδημίας τοῦ Γαλλικοῦ Ἰνστιτούτου. Καὶ ὡς τοιαῦτα πρέπει νὰ ἀναγνωρίζωνται ἀπὸ ὅλους μας. Καὶ εἶναι πράγματι ἀνώμαλον τὸ φαινόμενον πὸν ἔχει παρατηρηθῆ πολλάκις, ἢ Ὀλομέλεια νὰ ἀπορρίπτῃ ἔδρας προ-

τεινομένας ὑπὸ τῆς μιᾶς ἢ τῆς ἄλλης Τάξεως, ἢ νὰ ἐκλέγῃ Ἐκλεκτοὺς Ἐκτελεστικοὺς μὴ προτεινομένους ὑπὸ τῆς Τάξεως. Βεβαίως τὸ δικαίωμα τοῦτο τῆς δίδεται ὑπὸ τοῦ νόμου, κάθε ὅμως νόμος ἔχει τὴν λογικὴν του ἐρμηνείαν καὶ οὐδέποτε εἶναι δυνατὸν νὰ καθιερώσῃ τὴν ἐπιβολὴν τῆς γνώμης τῶν ἀναρμοδίων ἐπὶ τῆς ὁμοφώνου γνώμης τῶν ἀρμοδίων.

Ἀπομένει ἤδη ἡ ἐγκατάστασις τοῦ νέου Προέδρου καὶ τοῦ νέου Ἀντιπροέδρου, εἰς τὰ ἐφήμερα, εὐτυχῶς δι' αὐτούς, ἀξιώματά των.

Παραδίδων τὴν προεδρίαν δὲν αἰσθάνομαι καμμίαν ἀνησυχίαν διὰ τὸ μέλλον τοῦ Ἰδρύματος.

Ἐχω ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην εἰς τὸν νέον Πρόεδρον, εἰς τὸν ὅποιον παραδίδω τὸ διάσημον τῆς προεδρίας καὶ καλῶ τόσον αὐτόν, ὅσον καὶ τὸν Ἀντιπρόεδρον τοῦ ἀρξαμένου ἔτους νὰ καταλάβουν τὰς νέας των θέσεις.

ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΑΝΑΛΑΜΒΑΝΟΝΤΟΣ ΠΡΟΕΔΡΟΥ

Κ. ΗΛΙΑ Γ. ΜΑΡΙΟΛΟΠΟΥΛΟΥ

Ἀγαπητοὶ Συνάδελφοι,

Ἀναλαμβάνων σήμερον τὸ ὕψιστον τῆς Ἀκαδημίας ἀξίωμα, εἰς τὸ ὅποιον μὲ ἔφερον ἡ εὐμενὴς σας ψῆφος, σὰς ἀπευθύνω τὰς πλέον θερμὰς εὐχαριστίας μου διὰ τὴν τιμὴν τὴν ὁποίαν μοῦ ἐκάματε. Θὰ προσπαθήσω νὰ μὴ διαφεύσω τὰς προσδοκίας σας καὶ νὰ κρατήσω τὸ ἀξίωμα τοῦτο εἰς τὸ ὕψος του.

Ἐπίσης εὐχαριστῶ τὸν κ. Πρόεδρον τοῦ παρελθόντος ἔτους, τόσον διὰ τὰ καλὰ λόγια, τὰ ὁποῖα περὶ ἐμοῦ εἶπεν, ὅσον καὶ δι' ὅσα ὑπὲρ τῆς Ἀκαδημίας ἔπραξε κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος. Καὶ εἶναι ταῦτα σημαντικὰ, ὡς ἠκούσατε κατὰ τὴν ἔκθεσιν τῶν πεπραγμένων του.

Καὶ τώρα θὰ ἐκθέσω ἐν ὀλίγοις τὰς σκέψεις μου ὡς πρὸς τὴν ἄσκησιν τῶν καθηκόντων μου.

Παρὰ τὸ γεγονός ὅτι ἡ προεδρικὴ θητεία εἶναι βραχεῖα καὶ ἀνεπαρκὴς διὰ τὴν ἐπίτευξιν μεγάλων ἔργων, ἐν τούτοις ὑπάρχον ζητήματα, τὰ ὁποῖα θεωρῶ οὐσιώδη καὶ τῶν ὁποίων ἡ λύσις καθίσταται ἐπιτακτικὴ καὶ ἐφικτή. Πρὸς τοῦτο ὑπολογίζω εἰς τὴν συμπαράστασιν τῶν φιλιτάτων μου Ἀντιπροέδρου κ. Δ. Ζακυνθνοῦ καὶ τοῦ Γεν. Γραμματέως κ. Ἰ. Θεοδωρακοπούλου, ἀλλὰ καὶ πάντων Ὑμῶν, ἀγαπητοὶ συνάδελφοι, διότι ἄνευ τῆς ἀρωγῆς ὅλων οὐδὲν δύναται νὰ πράξῃ ὁ Πρόεδρος.

Ὅπως καὶ κατὰ τὸ παρελθόν, οὕτω καὶ κατὰ τὸ ἀρχόμενον ἔτος ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν θὰ ἐντείνει τὴν προσοχὴν της εἰς τὰ μεγάλα προβλήματα τῆς Παιδείας. Ἡ ρευστότης, ἡ ὁποία ἀπὸ μακροῦ χρόνου ἐπικρατεῖ εἰς τὴν Ἀνωτάτην καὶ τὴν